

[Glistrup.]

at etablere et flertal i udvalget, som sikrede, at vi fik en ordning, så vi kunne bevare Bang & Olufsens virksomhed oppe i Struer.

Regeringen ville indføre en afgift på de såkaldt hårde hvidevarer, køleskabe, vaskemaskiner osv. Man ville pålægge dem, der forhandler disse varer som grossist eller fabrikant, under strafansvar inden 3 dage at anmelde sig og lade sig registrere, og man ville opstille et mægtig stort embedsmandsapparat, som så skulle fungere i 7½ måned med at opkræve en ganske speciel afgift, hvorefter hele historien simpelt hen skulle nedlægges igen. Et sådant forslag om pludselig at give en branche ganske specielle forhold i en sådan periode og så simpelt hen lade ordningen fordufte igen, det kan ikke være fostret i en hjerne, som har sans for, hvordan livet leves og bør leves i Danmark. Det vil kun skabe mere administration, mere papir, således som det har været karakteristisk for denne regering, som det var karakteristisk for dens umiddelbare forgængere.

Regeringen ville indføre en ordning, hvorefter de, der købte en bil inden for disse 7½ måned, pludselig skulle behandles vældig hårdt, og så tilføjede man: når så de 7½ måned er gået, så skal bilkøbere behandles godt, og så skal andre folk behandles tilsvarende dårligt. Som om man ikke kunne indse, at det i inflationstider blot ville føre til, at folk foretog deres indkøb i stød, idet de købte de varer, der ikke var særligt afgiftsbelagte, i disse 7½ måned, og så skiftede over og købte deres biler i foråret 1975. Regeringens forslag var simpelt hen aldeles uigennemtænkt, og det ville ikke blot føre til u hensigtsmæssige ryk i indkøbene, det ville simpelt hen føre til, at først dræbte man den ene branche, og så dræbte man den anden branche. Det ville man gøre fra Danmarks liberale parti, det parti, som, før det fik mulighed for at vise sine evner ved regeringsmagten, kaldte sig et erhvervsvenligt parti. Også her lykkedes det da heldigvis at opbygge et fornuftigt flertal i folketingsudvalget mod sådanne regler.

Sådan kan vi gå disse lede afgiftslovsforslag igennem paragraf for paragraf, lovforslag for lovforslag. Når vi stemmer imod disse lovforslag ved den behandling, der kommer, så skyldes det bestemt ikke, at vi

på nogen måde vil være med til at styrte landet ud i en overflødig og nytteløs valgkamp, så skyldes det simpelt hen, at det er dårligt og udueligt arbejde, som regeringen har villet gennemtvinge til skade for befolkningen, idet man vil pålægge befolkningen byrder, som der ikke er den mindste fornuft, den mindste mening i at pålægge befolkningen.

Vi har så i al venlighed gjort, hvad vi kunne, og vi gør fortsat, hvad vi kan, for at retlede regeringen. Fordi man har gjort en dårlig indsats ved en enkelt lejlighed, behøver man da ikke blive fornærmet og fare ud og straffe land og rige i fornærmelse over, at man ikke har kunnet få sine egne dårlige forslag igennem. Man kan da simpelt hen besinde sig, og det er der mulighed for endnu. Jeg håber, statsministeren vil gøre det, at statsministeren ikke vil sætte sin partiforfængelighed på nogen måde op over det, som vil gavne landet. I givet fald er det ikke folketetinget, der i dag ved afstemningen, som hr. Per Hækkerup var inde på, vælter regeringen. Det er i allerhøjeste grad denne regering, der vælter sig selv, denne regering, som har mødt en velvilje og forståelse fra alle sider i folketetinget — måske på nær hr. Knud Jespersens parti, som jeg ville fornærme, hvis jeg sagde, at man havde vist velvilje over for regeringen. Ellers tror jeg nok, man kan give dette folketing en god karakter for at have villet møde regeringen i et sagligt samarbejde og forsøge at løse problemerne sammen med regeringen. Men regeringen har simpelt hen, som hr. Per Hækkerup skildrede det, været helt umulig at komme i en fornuftig kontakt med og i et fornuftigt samarbejde med.

Vi håber, regeringen vil lære af det, der er sket igennem disse hundredeogfyrre dage, og at den nu vil besinde sig og gå ind i et fornuftigt samarbejde, hvor regeringen kender sin plads. Så kan regeringen Poul Hartling komme til at opleve sin 1.000 dages fødselsdag. Jeg skal glæde mig, hvis vi fra denne talerstol i løbet af et par år kan gratulere regeringen Poul Hartling med, at den fylder 1.000 dage. Hvis vi ikke kan gøre det, så er det regeringen Poul Hartlings egen skyld, hvis den simpelt hen smider tøjlerne på nuværende tidspunkt. Det kan ikke være rigtigt at gøre det. Så må man hellere lade det folketing, der jo alligevel stort set repræ-